

სამედიცინო განათლების კონფერენცია

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის გამოცემა
გამოცემის 1957 წლიდან
№9 (387) ნოემბერი, 2025 წელი

სამედიცინო განათლების საერთაშორისო კონფერენცია

სამედიცინო განათლების ყველაზე მასშტაბურ საერთაშორისო კონფერენციაზე, რომელიც თსსუ-ში მიმდინარეობდა ათი ქვეყნისა და ოცდაერთი ინსტიტუციის 300-მდე წარმომადგენლის მონაწილეობით, პლენარული სხდომები, ინტერაქტიული და თემატური პანელები, მცირე ჯგუფური სამუშაო სესიები, მოკლე ზეპირი მოხსენებები და სტუდენტური პოსტერული პრეზენტაციები იყო წარმოდგენილი.

კონფერენციას მალალი შეფასება მისცეს: საქართველოს განათლების, მეცნიერებისა და ახალგაზრდობის მინისტრმა, გივი მიქანაძემ; საქართველოს ოკუპირებულ ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრმა, მიხეილ სარჯველაძემ; ევროპის სამედიცინო სკოლების ასოციაციის (AMSE) პრეზიდენტმა, პროფესორმა ჰარმ პეტერსმა; ემორის უნივერსიტეტის მედიცინის სკოლის დეკანის მოადგილემ, პროფესორმა გორდონ ჩერჩორდმა და სხვა სტუმრებმა.

თსსუ-ის დაბადების 90-ე წლისადმი სამედიცინო განათლების და უწყვეტი პროფესიული განვითარების ინსტიტუტი

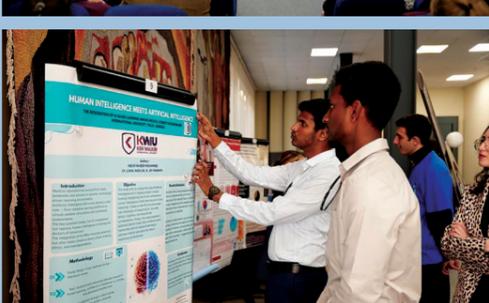
თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის დიპლომის შემდგომი სამედიცინო განათლების და უწყვეტი პროფესიული განვითარების ინსტიტუტი 90 წლისაა. თითქმის საუკუნოვანი ისტორია სერიოზულ კვალს ტოვებს საქართველოს სამედიცინო სფეროს განვითარების საქმეში.

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტში ჩატარდა საერთაშორისო კონფერენცია – „გადაუდებელი მედიცინისა და ინტენსიური თერაპიის თანამედროვე საკითხები“.

ორდღიანი კონფერენცია მოიცავდა სამ თემატურ სესიას, პრაქტიკულ მასტერკლასებს და პანელურ დისკუსიებს. შეხვედრაზე განიხილეს კრიტიკული მედიცინის მიმართულებები: სეფსისი, რესპირაციული უკმარისობის მართვა, თანამედროვე მონიტორინგის ტექნოლოგიები და ინოვაციური თერაპიული მიდგომები.

სამედიცინო განათლების საერთაშორისო კონფერენცია

სამედიცინო განათლების ყველაზე მასშტაბურმა საერთაშორისო კონფერენციამ, რომელიც თსუ-ში 30-31 ოქტომბერს მიმდინარეობდა ათი ქვეყნისა და ოცდაერთი ინსტიტუტის 300-მდე წარმომადგენლის მონაწილეობით და რომელზეც პლენარული სხდომები, ინტერაქტიული და თემატური პანელები, მცირე ჯგუფური სამუშაო სესიები, მოკლე ზეპირი მოხსენებები და სტუდენტური პოსტერული პრეზენტაციები იყო წარმოდგენილი, მუშაობა დაასრულა.

თსუ თავისი არსით, მიზნებითა და ფუნქციით, ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი დასაყრდენია ქვეყნისთვის. უნივერსიტეტი მუდმივად ერთვება პროფესიული განვითარების პროცესში, რათა ხელი შეუწყოს სტუდენტების, აკადემიური პერსონალის უწყვეტ წინსვლას. სწორედ ამ მიზნით ჩატარებულ კონფერენციაზე, სამედიცინო განათლების საერთაშორისო ღონისძიების მასპინძელი უნივერსიტეტი – თსუ-ის – რექტორმა, პროფესორმა **ირაკლი ნატროშვილი**, ეს საერთაშორისო კონფერენცია ქვეყნის სამედიცინო განათლების განვითარების ახალი ეტაპის დასაწყისად მიიჩნია, საზი გაუსვა საერთაშორისო გამოცდილების მნიშვნელობას და აღნიშნა, რომ თსუ-ისთვის პრიორიტეტულია გლობალური ცოდნისა და გამოცდილების ადგილობრივ საგანმანათლებლო პროცესში ინტეგრირება.

საერთაშორისო პარტნიორობით თანამშრომლობა და გამოცდილების ურთიერთგაზიარება თსუ-ის ერთ-ერთ უმთავრეს პრიორიტეტად რჩება. სწორედ ამგვარი თანამშრომლობის გაღრმავება ქმნის საფუძველს მომავალი ექიმების პროფესიული და აკადემიური განვითარების უწყვეტი პროცესის უზრუნველსაყოფად.

საქართველოს განათლების, მეცნიერებისა და ახალგაზრდობის მინისტრმა, **გივი მიქაძემ**, საერთაშორისო გამოცდილების გაზიარების თვალსაზრისით მსგავსი კონფერენციების მნიშვნელობა შეაფასა და მონაწილეებს უმადლესი განათლების რეფორმის კონცეფცია გააცნო, რომელიც საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა, ირაკლი კობახიძემ, საზოგადოებას საჯაროდ წარუდგინა.

მინისტრმა აღნიშნა, რომ კონფერენცია წარმოადგენს პლატფორმას ახალი იდეების, ინოვაციური მიდგომების, გამოცდილების გაზიარებისა და სამომავლო სტრატეგიული თანამშრომლობის გაფართოებისთვის, რაც მნიშვნელოვანია საქართველოს სამედიცინო განათლების სისტემის წინსვლისთვის; ჩვენ ყველაფერს გააკეთებთ იმისათვის, რომ საქართველოს სამედიცინო განათლება გახდეს რეგიონში საუკეთესო და შეესაბამებოდეს მაღალ საერთაშორისო სტანდარტებს, რაც გაზრდის სტუდენტთა კონკურენტუნარიანობას და უზრუნველყოფს უმაღლეს პროფესიულ კომპეტენციას, – აღნიშნა გამომსვლელმა.

სამედიცინო განათლების განვითარების განსაკუთრებულ მნიშვნელობაზე, სწავლების მაღალი ხარისხისა და პროფესიული უნარების განვითარებაზე, რაც პირდაპირ აისახება ქვეყნის ჯანმრთელობის დაცვის სისტემის ეფექტიანობასა და მოქალაქეთა კეთილდღეობაზე, ყურადღება გაამახვილა საქართველოს ოკუპირებულ ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრმა, **მიხეილ სარჯველაძემ**.

– საქართველო ჩვენი ორგანიზაციის (AMSE) ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი პარტნიორია, სადაც ამ მიმართულებით ფუნდამენტური ცვლილებები ხორციელდება, – განაცხადა ევროპის სამედიცინო სკოლების ასოციაციის (AMSE) პრეზიდენტმა, **ჰარმ პეტერსმა**, რომელსაც გამოვლის შემდეგ თსუ-ის რექტორმა თსუ-ის საპატიო დოქტორის ნოდების დამადასტურებელი სერტიფიკატი გადასცა.

ემორის (აშშ) უნივერსიტეტის მედიცინის სკოლის პროფესორმა, **მერი ჯო ლეკოვიჩმა**, განაცხადა, რომ თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის საქმიანობა ძალიან მაღალ შეფასებას იმსახურებს, რაც განსაკუთრებით სასიამოვნოა. მან თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი ლიდერი უნივერსიტეტის სახელით მოიხსენია.

ფორუმის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი მიმართულება იყო ხელოვნური ინტელექტის როლი სამედიცინო განათლებაში და კლინიკურ პრაქტიკაში, თუ როგორ ცვლის AI ტექნოლოგია სწავლებისა და შეფასების მიდგომებს თანამედროვე მედიცინაში.

პროფესორმა **ანუშ ზუჩიმ** (პორტუგალია) ისაუბრა ხელოვნური ინტელექტის ინტეგრირების შესახებ სამედიცინო პროექტებში და როგორ შეუძლია ამ ტექნოლოგიას რეალურად წინ ნაიყვანოს მეცნიერება, რათა ადამიანებს ჰქონდეთ საკუთარი ბიომარკერების მუდმივი მონიტორინგის შესაძლებლობა ჯანსაღი ცხოვრების წესის დასამკვიდრებლად.

კონფერენციის ფარგლებში განსაკუთრებული ყურადღება დაეთმო თემატურ სესიებსა და ვორქშოპებს, რომელშიც მონაწილეობდნენ როგორც საერთაშორისო, ასევე, ქართველი მომსწერებლები.

თსუ-ის საერთაშორისო დეპარტამენტის საგრანტო პროექტების მონაწილეა და ხელშეწყობის განყოფილების უფროსმა, ასოცირებულმა პროფესორმა, **ნონა ჯანიკაშვილმა**, ჩაატარა ვორქშოპი თემაზე – „იდეების გარდაქმნა გავლენიან პროექტებად სამედიცინო განათლებაში“. მისი განცხადებით, ქართველმა მომსწერებლებმა წარმოადგინეს საუკეთესო პრაქტიკული მაგალითები, განიხილეს სასწავლო პროცესში დანერგილი მეთოდები, ასევე, დაგეგმვისა და განვითარების სტრატეგიები.

პანელური სესიის ფარგლებში, განიხილეს სამედიცინო განათლების გამოწვევები, ახალი პრაქტიკული გამოცდილება და ინოვაციური მიდგომები.

თსუ-ის საოჯახო მედიცინის დეპარტამენტის ხელმძღვანელმა, პროფესორმა **გივი ჯავაშვილმა**, აღნიშნა, რომ კვლევა და გამოცდილების გაზიარება განათლების წინსვლისთვის აუცილებელია და თსუ ამ პროცესში ფლაგმანად მოიაზრება.

კონფერენციაზე ყურადღება დაეთმო სტუდენტების აქტიური ჩართულობის მნიშვნელობას. აღნიშნა, რომ მომავალი პროფესიონალების ინიციატივები პირდაპირ აისახება სამედიცინო განათლების განვითარებაზე.

კონფერენციის ფარგლებში, გაიმართა სტუდენტური პოსტერების პრეზენტაციები, სხვადასხვა სამედიცინო სკოლის წარმომადგენლების მონაწილეობით. ახალგაზრდებმა რეტროსპექტიული კვლევები პოსტერების სახით წარმოადგინეს, რომლებიც შეფასდა და გამოვლინდა სამი გამარჯვებული, ასევე, აუდიტორიის ფავორიტი სტუდენტური პოსტერი.

„ეს კონფერენცია შესაძლებლობას გვაძლევს გამოცდილების გაცვლის, ახალი მიდგომების შესწავლისა და მათი პრაქტიკაში დანერგვის გზით შევექმნათ უფრო ეფექტიანი სასწავლო გარემო. ღონისძიებამ დიდი დანერგვა გამოიწვია, რაც ცხადყოფს, რომ საქართველოში სამედიცინო განათლების თემები აქტიურად მით უმეტეს, როდესაც ეს სფერო ძალიან სწრაფად ვითარდება და განათლებამაც უნდა აუზას მას მხარი“.

პროფესორი ირაკლი ნატროშვილი, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის რექტორი

„ჩვენ ვალდებული ვართ სტუდენტების ინტერესს და მოლოდინს ვუზასუხოთ მაღალი ხარისხით, საერთაშორისო თანამშრომლობის გაღრმავებითა და თანამედროვე ინფრასტრუქტურის განვითარებით“.

საქართველოს განათლების, მეცნიერებისა და ახალგაზრდობის მინისტრი, გივი მიქაძე

„სამედიცინო განათლება განვითარების თვალსაზრისით რჩება პრიორიტეტულ მიმართულებად. ჯანდაცვის სამინისტროსთვის უმნიშვნელოვანესია მჭიდრო თანამშრომლობა საგანმანათლებლო სექტორთან, განსაკუთრებით მედიცინის სფეროში, სადაც ცოდნისა და პრაქტიკის ხარისხი პირდაპირ აისახება ქვეყნის ჯანმრთელობის სისტემის ეფექტიანობაზე და მოქალაქეთა კეთილდღეობაზე“.

საქართველოს ოკუპირებულ ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის მინისტრი, მიხეილ სარჯველაძე

„ვულოცავ თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტს ამ მნიშვნელოვან ღონისძიებას. საქართველო ჩვენი ორგანიზაციის (AMSE) ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი პარტნიორია, სადაც ამ მიმართულებით ფუნდამენტური ცვლილებები ხორციელდება“.

ევროპის სამედიცინო სკოლების ასოციაციის (AMSE) პრეზიდენტი, ჰარმ პეტერსი

„სამედიცინო განათლების მიმდინარე ტენდენციების თვალსაზრისით, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტი კვლავ ლიდერია, როგორც ყოველთვის. ერთ-ერთი ყველაზე შთამბეჭობელი არის ის, რომ უნივერსიტეტი მუდმივად ცდილობს ინოვაციების დანერგვას – ყოველწლიურად სწავლებს, როგორ გაავრცელონ პროცესი და როგორ ვიხელმძღვანელოთ თანამედროვე გამოწვევებით“.

ემორის (აშშ) უნივერსიტეტის მედიცინის სკოლის პროფესორი, მერი ჯო ლეკოვიჩი

„ეს კონფერენცია განსაკუთრებით აქტიურია იმ პერიოდში, როდესაც ქვეყნის ხელმძღვანელობამ დააანონსა უმაღლესი განათლების რეფორმა, რომელიც ძირითადად გააუმჯობესებს განათლების ხარისხს. გენამს, რომ ძლიერი სამედიცინო განათლება ჯანმრთელი საზოგადოების გარანტიაა. ამ რეფორმის ერთ-ერთი ძირითადი ღონისძიებაა, ასევე, სამედიცინო განათლება“.

საქართველოს პარლამენტის განათლების, მეცნიერებისა და ახალგაზრდობის საქმეთა კომიტეტის თავმჯდომარე მარიამ ლაშვი

„ხელოვნური ინტელექტი და ციფრული პლატფორმების ტექნოლოგიები მედიცინის სფეროში უზარმაზარ შესაძლებლობებს ქმნის. კონფერენციაზე ვისაუბრე, თუ როგორ შეიძლება ხელოვნური ინტელექტის ინტეგრირება სამედიცინო პროექტებში და როგორ შეუძლია ამ ტექნოლოგიას რეალურად წინ ნაიყვანოს მეცნიერება“.

ინდუსტრიული ინჟინერიის მიმართულებით მეცნიერებისა და ტექნოლოგიის სკოლის (პორტუგალია) პროფესორი ანუშ ზუჩი

„ქართველმა მომსწერებლებმა წარმოადგინეს საუკეთესო პრაქტიკული მაგალითები, განიხილეს სასწავლო პროცესში დანერგილი მეთოდები, ასევე, დაგეგმვისა და განვითარების სტრატეგიები. პანელური სესიის ფარგლებში დეტალურად განიხილეს სამედიცინო განათლების გამოწვევები, ახალი პრაქტიკები და ინოვაციური მიდგომები“.

თსუ-ის საერთაშორისო დეპარტამენტის საგრანტო პროექტების მონაწილესა და ხელშეწყობის განყოფილების უფროსი, ასოცირებული პროფესორი ნონა ჯანიკაშვილი

„განათლება ქვეყნის ერთ-ერთი პრიორიტეტული მიმართულებაა, ხოლო კვლევა და გამოცდილების გაზიარება ამ სფეროს წინსვლისთვის აუცილებელია. მოხარული ვარ, რომ ჩვენი უნივერსიტეტი ამ პროცესში ფლაგმანად მოიაზრება“.

თსუ-ის საოჯახო მედიცინის დეპარტამენტის ხელმძღვანელი, პროფესორი გივი ჯავაშვილი

სტუდენტური ეკიპი

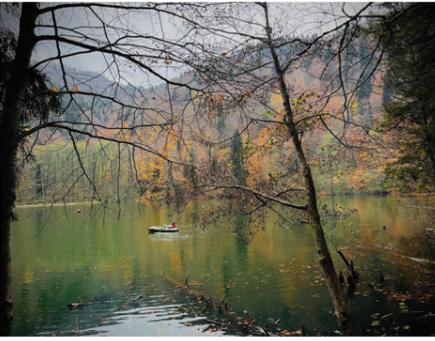
„სამედიცინო გაზეთის“ „სტუდენტური გვერდის“ საშუალებით, გვსურს მკითხველს გავუზიაროთ საინტერესო ინფორმაცია თსსუ-ის სტუდენტური თვითმმართველობის გუნდის მიმდინარე აქტივობების შესახებ

ტურიზმის დეპარტამენტი

3 ნოემბერს სტუდენტები ძამას ხეობას ესტუმრნენ და ბატონის ტბა მოინახულეს. დანიშნულების ნერტილამდე მისვლა არც ისე მარტივი აღმოჩნდა, თუმცა, მომწესხველი ბუნების ხედებმა ნამდვილად დაუვიწყარი დღე აჩუქა თითოეულ მონაწილეს. დიდი დაინტერესებიდან გამომდინარე, 9 ნოემბერს უკვე მეორე ლამაზი მოენყო. მონაწილეებს არ გასჭირვებიათ დაბრკოლებებით სავსე მარშრუტის გავლა, კოვრის ციხის, კაბენის მონასტრისა და ჩანჩქერის მოსახალხურებლად. ლამაზობისას სტუდენტებს საშუალება ჰქონდათ, მოესმინათ საინტერესო ფაქტები ღირსშესანიშნავი ადგილების შესახებ და ჩართულიყვნენ სხვადასხვა გასართობ-შემეცნებით აქტივობებში. აღსანიშნავია, რომ ამ პროექტებმა, დაახლოებით, 300-მდე სტუდენტი გააერთიანა.

განათლების დეპარტამენტი

ალბათ, არ გაგიკვირდებათ, თუ გეტყვით, რომ თსსუ-ელს შორის განსაკუთრებული პო-

პულარობით სარგებლობს ინტელექტუალური თამაშები. 7 ნოემბერს, თსსუ-ის სტუდენტური თვითმმართველობის განათლების დეპარტამენტის ორგანიზებით, გაიმართა შემეცნებით-გასართობი თამაში „ვუკუარდი“, რომელშიც გამარჯვება კონსტანტინ მაქსიმოვიან პეტერსა და ლუკა ადიშვილს ხვდათ წილად. გეტყვით იმასაც, რომ განათლების დეპარტამენტის ორგანიზებით, წინ განსაკუთრებულად საინტერესო აქტივობები გელოდებათ.

სპორტის დეპარტამენტი

დატვირთული სასწავლო დღეების შემდეგ, სპორტის დეპარტამენტის მიერ დაგეგმილი აქტივობები სტუდენტებისთვის განტვირთვის ერთ-ერთი საუკეთესო საშუალებაა. 8 ნოემბერს ბილიარდის, ბოულიარდისა და FIFA-ს ტურნირები გაიმართა. გზა გამარჯვებამდე აღსაყვანი იყო დაბრკოლებებით, მხარდაჭერითა და

სასაიმოვნო ემოციებით. ჩემპიონის ტიტულის მფლობელები გახდნენ: რამაზ მეზერიშვილი (ბილიარდი); გიორგი კომახიძე (ბოულინგი); Sreerag Rajesh (FIFA); 11 ნოემბერს კი მაგდის ჩოგბურთის ტურნირის გამარჯვებულები გამოვლინდნენ. ბიჭებში პირველი ადგილი გიორგი ლიპარტაძემ, გოგონებში კი Mary Ann Vincent-მა მოიპოვა. აქვე გეტყვით იმასაც, რომ სპორტის დეპარტამენტის მიერ ორგანიზებულ პროექტებში, ქართველ სტუდენტებთან ერთად, განსაკუთრებით აქტიურად არიან ჩართულნი უცხოელი სტუდენტებიც.

კულტურის დეპარტამენტი

6 და 13 ნოემბერს თსსუ-ის სტუდენტური თვითმმართველობის კულტურის დეპარტამენტის მიერ ორგანიზებული პროექტები გაიმართა. „თსსუ-ის ჯახი“ – ასე ჰქვია თამაშს, რომელიც პირველად შარშან გაიმართა და ამერიკული მოუს ქართულ ანალოგს წარმოადგენს. წელს გამარჯვება ცოტნე ცუცქერიძის, თემურ ხომასურიძისა და ოთო რუსიტაშვილის ტრიოს ხვდა წილად; რაც შეეხება მეორე პროექტ – „ინტერვიუს“, აქ პირველობა გოგონებმა – რუსუდანი მსხლადამე და ლიზა ჩარეკიშვილმა არავის დაუთმეს და საუკეთესო მოთამაშეების ტიტულიც მოიპოვეს.

30-31 ოქტომბერს თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტმა საქართველოში გამართულ ერთ-ერთ ყველაზე მასშტაბურ სამედიცინო განათლების საერთაშორისო კონფერენციას უმასპინძლა.

განსაკუთრებით საამაყო ის ფაქტი, რომ აღნიშნულ კონფერენციაში აქტიურად იყვნენ ჩართულნი თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის სტუდენტები, რომელთაც წარმოადგინეს პოსტერული მოხსენებები; ფარული ხმის მიცემით, რამდენიმე რჩეული სტუდენტური ნაშრომი გამოვლინდა, მათ შორის ერთ-ერთი ანანო ჯაფარიძის, თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის ამერიკული პროგრამის მეშვეობით შემესტრელ სტუდენტს ეკუთვნის.

– ანანო, თსსუ-ის „სამედიცინო გაზეთის“ სახელით მოგესალმები და გილოცავთ მიღწეულ წარმატებას! თქვენი პოსტერული მოხსენება ერთ-ერთი გამარჯვებული გახდა სამედიცინო განათლების საერთაშორისო კონფერენციაზე; როგორია თქვენი ემოციები და განვლილი გზა წარმატებამდე?

– რა თქმა უნდა, ძალიან გაგვახარა იმ ამაბამა, რომ გამარჯვებულთა სიაში მოვხვდით და ის პერსპექტივა, რაც ამ კვლევას აქვს, ჩვენმა კოლეგებმაც გაიზიარეს. თემის სახელწოდება – „Inflammatory Markers As Predictors Of Post-Operative Atrial Fibrillation In Patients Undergoing AVR“, რომელზეც ჩემთან ერთად მუშაობდნენ სტუდენტები: ნუკი კიკოლაშვილი, ანი დოლიძე და ლევან ნებიერიძე; კვლევის ხელმძღვანელი იყო თსსუ-ის ასოცირებული პროფესორი ნონა ჯანიკაშვილი. კვლევისთვის საჭირო პაციენტების ანალიზების შეგროვებას, დახარისხებას და დამუშავებას 3 თვე დაეძინო. საბოლოოდ, კვლევის კრიტერიუმების სრული სიზუსტით, შეირჩა თითოეული პაციენტი. ძალიან ემოციური და სასიხარულო იყო, როცა, მონაცემების დამუშავების შემდეგ, სასურველ შედეგზე გავვედით და ის პერსპექტივა, რომ რაღაც ახალს და ყველასთვის ხელმისაწვდომს დავერგავდით პრაქტიკაში, უფრო რეალური გახდა.

– თქვენი აზრით, რამდენად მნიშვნელოვანია მსგავსი ღონისძიებების ჩატარება და მათში სტუდენტების ჩართულობა?

– ვფიქრობ, სტუდენტებისთვის, როგორც მომავალი ექიმებისთვის, გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს კრიტიკულ აზროვნებას და ასეთ ღონისძიებებში ჩართულობა, გარდა იმისა, რომ უდიდეს კვლევით გამოცდილებას იძლევა, გეხმარება, რომ ეს უნარი განავითარო, ერთი საკითხი სხვადასხვა პერსპექტივიდან დაინახო და განსაჯო. კვლევის კეთება ჰგავს უწყვეტი ამოცანების ციკლს, თითოეულის ამოხსნა ერთი ნაბიჯით გაახლოებს დასახულ მიზანს!

დაუზოგავი შრომისთვის მადლობას ვუხვდი კვლევის ხელმძღვანელს, ქალბატონ ნონა ჯანიკაშვილსა და ზემოთ ხსენებული გუნდის თითოეულ წევრს.

აღსანიშნავია ის ფაქტი, რომ სამედიცინო განათლების საერთაშორისო კონფერენციის საორგანიზაციო საქმიანობაში აქტიურად იყვნენ ჩართულნი თსსუ-ის სტუდენტური თვითმმართველობის სტუდენტები, გიზარებთ რამდენიმე მათგანის შთაბეჭდილებას, რომლებსაც შეუიხვევით მივმართეთ:

– რას ნიშნავს იყო განათლების საერთაშორისო კონფერენციის საორგანიზაციო გუნდის წევრი? – გვიამბე შენი გამოცდილების შესახებ:

ელენი ალადაშვილი, მედიცინის ფაკულტეტის მე-5 სემესტრის სტუდენტი:

– საერთაშორისო კონფერენციის საორგანიზაციო გუნდში მონაწილეობა ჩემთვის პირველი, თუმცა, მეტად ამბულგებელი და მნიშვნელოვანი გამოცდილება იყო. კადრს მიღმა ჩართულობამ მასშტაბური ღონისძიების ორგანიზების რეალური პროცესი და პასუხისმგებლობა დამანახა. განსაკუთრებით ღირებული იყო მედიცინის სფეროს გამოირჩეულ სპეციალისტებთან ურთიერთობა და მათგან მიღებული ცოდნა, რამაც ჩემს პროფესიულ განვითარებაში მნიშვნელოვანი წვლილი შეიტანა.

მარიამ თოდუა, თსსუ-ის ფარმაციის ფაკულტეტის მე-3 სემესტრის სტუდენტი:

– სამედიცინო განათლების საერთაშორისო კონფერენციაში ჩართული ვიყავი, როგორც საორგანიზაციო გუნდის წევრი, ამ ორი დღის განმავლობაში მქონდა შესაძლებლობა, შევხვედროდი საერთაშორისო ექსპერტებს მედიცინის დარგში და ჩაერთულიყავი სამედიცინო განათლების გლობალურ დისკუსიებშიც კი. მოუხედავად იმისა, რომ ჩემი ძირითადი როლი საორგანიზაციო მხარეს უკავშირდებოდა, პარალელურად, მქონდა შესაძლებლობა, დავსწრებოდი ვორქშოფებსა და ლექციებს, რომლებიც ეხებოდა სამედიცინო განათლების თანამედროვე გამოწვევებს, რაც საოცარი გამოცდილება აღმოჩნდა ჩემთვის.

ამ საერთაშორისო მასშტაბის კონფერენციაში არა მხოლოდ პროფესიული უნარები გამომრმავეა, არამედ მაჩვენა, თუ როგორ მნიშვნელოვანია გუნდური მუშაობა, ეფექტური კომუნიკაცია და პასუხისმგებლობა საერთო მიზნის მისაღწევად. დამრჩა დაუვიწყარი შთაბეჭდილებები და დიდი მოტივაცია მომეცა, მომავალში კიდევ უფრო აქტიურად ჩავერთო მსგავსი ღონისძიებების ორგანიზებაში.

– რა მიმართულებით იყავი კონფერენციაში ჩართული და რა უნარები შეიძინე ამ პერიოდის განმავლობაში?

ნანკა მიდელაშვილი, ფარმაციის ფაკულტეტის მე-5 სემესტრის სტუდენტი:

– კონფერენციის განმავლობაში ჩემი პასუხისმგებლობა იყო სტუმრების მიღება, მათი რეგისტრაციის სწრაფად და ორგანიზებულად განხორციელება, ასევე, პოსტერული სესიის მასალების გაცნობა და მონაწილეებისთვის სწორი მიმართულების მიცემა. პროცესი ძალიან სასაიმოვნო და საინტერესო იყო. ამ გამოცდილებამ გამოუწვავს კომუნიკაციის, ორგანიზების, დროის მართვისა და პასუხისმგებლობის უნარები. გარდა ამისა, ვისწავლე ღონისძიების კოორდინაციის ძირითადი პრინციპები და სამუშაოს მშვიდად მართვა დატვირთულ გარემოში; გავიცანი უამრავი ახალი ადამიანი, სტუდენტი და, რაც მთავარია, – აკადემიური პერსონალი, ასევე, დავესწარი კონფერენციის მსვლელობას, რამაც ბევრ საკითხში გამიღრმავა ცოდნა. მომავალში ამ უნარებს აუცილებლად გამოვიყენებ, როგორც საკონფერენციო და სამეცნიერო ღონისძიებებში მონაწილეობისთვის, ისე ჩემს სფეროში მუშაობისას, სადაც ურთიერთობა, ორგანიზებულობა და სწრაფი ადაპტაცია განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია.

– შენი აზრით, რამდენად მნიშვნელოვანია მსგავსი მასშტაბის კონფერენციებში სტუდენტების ჩართულობა?

დეა გაგუა, საზოგადოებრივი ჯანდაცვის ფაკულტეტის მე-3 სემესტრის სტუდენტი:

– ვფიქრობ, მსგავსი მასშტაბის ღონისძიებებში სტუდენტების აქტიური ჩართულობა აუცილებელია, რადგან ასეთ დროს ვიძინებთ მნიშვნელოვან გამოცდილებას, ვეცნობით უცხოელ პროფესორებსა და ექიმებს, ვითარდებით, როგორც პროფესიულად, ასევე, პიროვნულად. მადლობას ვუხვდი, როგორც ჩვენს უნივერსიტეტს, ასევე, სტუდენტურ თვითმმართველობას ასეთი შესაძლებლობისთვის.

შალვა მღებრიშვილი, თსსუ-ის სტუდენტური თვითმმართველობის პრეზიდენტი:

ვულოცავ მშობლიურ თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტს სამედიცინო განათლების საერთაშორისო კონფერენციის წარმატებით დასრულებას. ასეთი მასშტაბის ღონისძიებების მასპინძლობა კიდევ ერთი დასტურია იმისა, თუ როგორ მნიშვნელოვან და ღირებულ საქმეს ემსახურება ჩვენი უნივერსიტეტი. საბედნიეროდ, თსსუ-ის სტუდენტური თვითმმართველობის გუნდს გვექონდა შესაძლებლობა და პატივი, ვყოფილიყავით ამ განსაკუთრებული მოვლენის მონაწილეები. ჩვენი წარმომადგენლები აქტიურად იყვნენ ჩართულნი კონფერენციის საორგანიზაციო ნაწილში, რის გამოც, მსურს, პირველ რიგში, მადლობა გადავუხადო კონფერენციის თითოეულ ორგანიზატორს და, ასევე, ჩვენს სტუდენტებს, განუვლი დახმარებისა და მხარდაჭერისთვის. მსგავს ღონისძიებებში მონაწილეობა ახალგაზრდობისთვის უდიდესი მოტივაცია და შესაძლებლობაა, გავცნოთ სამედიცინო სფეროს აქტუალურ საკითხებს მსოფლიო მასშტაბით და გადავად პირველი მნიშვნელოვანი ნაბიჯები პროფესიული საქმიანობის გზაზე.

ინო ჭილაძე, „სამედიცინო გაზეთის“ სტუდენტური გვერდის ხელმძღვანელი, თსსუ-ის სტუდენტური თვითმმართველობის ვიცე-პრეზიდენტი, დიპლომატიკური მიმართვის მართვითა და პრეზენტაციის სფეროში სპეციალისტი

თსუ-ის დიპლომის მფლობელი სახელმწიფო განათლების და უწყვეტი პროფესიული განვითარების ინსტიტუტი

დიპლომის მფლობელი განათლება სამედიცინო განათლების ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ნაწილია. სამედიცინო სფეროში მომუშავე ყველა პროფესიონალს გამოცდილი აქვს და იცის, რა დიდი გამოწვევის წინაშე დგება თითოეული მათგანი, მას მერე, რაც დიპლომის აიღებს და პრაქტიკულ საქმიანობას იწყებს. და სწორედ აქ იკვეთება თსუ-ის დიპლომის მფლობელი განათლებისა და უწყვეტი პროფესიული განვითარების ინსტიტუტის როლი, რომელიც ინსტიტუტური არსებობის 90 წელს ითვლის. ამ წინის მანძილზე, ამ ინსტიტუტში არაერთი სერიოზული განაცხადი გააკეთა საქართველოს სამედიცინო სივრცეში. მისი წვლილი ძალიან დიდია საქართველოში პროფესიონალი სამედიცინო კადრების მომზადებასა და მაღალი სამედიცინო სტანდარტების დანერგვაში. მინდა, მივულოცო ეს სერიოზული თარიღი – არსებობის 90 წელი თსუ-ის დიპლომის მფლობელი განათლების და უწყვეტი პროფესიული განვითარების ინსტიტუტს; ვუსურვო კიდევ უფრო დიდი წარმატებები საქმიანობაში: განვითარების ახალ და ახალ საფეხურებზე გადასვლა, ახალი პროგრამების შექმნა, არსებული პროგრამების დახვეწა. ამაჲ გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს საქართველოში სამედიცინო სფეროს განვითარებისა და სრულყოფისთვის.

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის რექტორი, პროფესორი ირაკლი ნატროშვილი

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის დიპლომის მფლობელი სამედიცინო განათლების და უწყვეტი პროფესიული განვითარების ინსტიტუტი 90 წლისაა. თითქმის საუკუნოვანი ისტორია სერიოზულ კვალს ტოვებს საქართველოს სამედიცინო სფეროს განვითარების საქმეში.

90 წლიანი საქმიანობის ამსახველი ოცი-ცალიური (ისტორიული) დოკუმენტაცია ხელმისაწვდომია თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის დიპლომის მფლობელი სამედიცინო განათლების და უწყვეტი პროფესიული განვითარების ინსტიტუტის არქივში. აქვეა სტენდი, სადაც განთავსებულია ინსტიტუტის ყველა დირექტორის ფოტო, დაწყებული 1935 წლიდან დღემდე. ისტორიის პატისციფითა და თანამედროვე გამოწვევების კვლავ კვალს ტოვებს ამ ინსტიტუტში შეძლო, ყოფილიყო ერთ-ერთი სანდო, პერსპექტიული, ავტორიტეტული და მიზანმიმართული თანამედროვე სამედიცინო სფეროში.

ჩვენ ვესაუბრეთ თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის დიპლომის მფლობელი სამედიცინო განათლების და უწყვეტი პროფესიული განვითარების ინსტიტუტის დირექტორს, პროფესორ **ზაზა ზოსუას**, რომელმაც მოგვითხროს არაერთი საინტერესო ეპიზოდი ინსტიტუტის ცხოვრებიდან. ვეცადეთ, ამ საუბრიდან ამოგვეკრიბა ის კონკრეტული ინფორმაცია, რაც საინტერესო იქნებოდა თსუ-ის სტუდენტების, რეზიდენტებისა და ექიმების ინფორმირებისთვის ინსტიტუტის საქმიანობის უკეთეს გაგებასთან დაკავშირებით.

მცირე ინფორმაცია ფართო რაკურსით

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის დიპლომის მფლობელი სამედიცინო განათლების და უწყვეტი პროფესიული განვითარების ინსტიტუტის წინამორბედი – ექიმთა კვალიფიკაციის ამაღლების ინსტიტუტი დაარსდა 1935 წელს. გარდა იმისა, რომ ინსტიტუტი მიმდინარეობდა ექიმთა კვალიფიკაციის ამაღლების ციკლებში, აქ გადაიჭრა კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი საკითხი, ექიმთა მეცნიერულ-თეორიული და პრაქტიკული საქმიანობის ეფექტური მართვა.

1990 წლიდან თბილისის ექიმთა დახელოვნების ინსტიტუტს, ექიმთა კვალიფიკაციის ამაღლების გარდა, დაეკავსა სტუდენტ-მედიკოსთა სწავლება. 1991 წლიდან ინსტიტუტი საქართველოს რესპუბლიკის საკუთრებად გამოცხადდა, 1993 წლიდან მიენიჭა სახელმწიფო უმაღლესი სასწავლებლის სტატუსი და ეწოდა „თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო აკადემია“. სტუდენტთა ფაკულტეტის გაუქმებასთან დაკავშირებით, აკადემიას კვლავ შეეცვალა სახელი და დაერქვა – „ექიმთა დიპლომის მფლობელი განათლების სახელმწიფო სამედიცინო აკადემია“, ექიმთა დიპლომის მფლობელი მომზადების და დახელოვნების სახელმწიფო უმაღლესი სასწავლებლის სტატუსით.

1999 წლიდან საქართველოში დაიწყო დიპლომის მფლობელი სამედიცინო განათლების რეფორმა, რომლის შემდგომ, 2001 წლიდან, აკადემიას დაეკისრა სამედიცინო პერსონალის უმაღლესი მფლობელი პროფესიული მზადების (რეზიდენტურის), უწყვეტი სამედიცინო

განათლების, ექიმთა და საშუალო სამედიცინო პერსონალის გადამზადების, ჯანმრთელობის დაცვის სფეროში კადრების მართვაში საბაზისო დანერგვების ფუნქცია და ეწოდა „საქართველოს სახელმწიფო სამედიცინო აკადემია“.

2006 წლიდან განხორციელდა აკადემიის ინტეგრაცია თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტთან, „დიპლომის მფლობელი განათლების და უწყვეტი პროფესიული განვითარების ინსტიტუტის“ სახელწოდებით. ინსტიტუტს მიენიჭა უფლებამოსილება, უზრუნველყო დიპლომის მფლობელი და უწყვეტი პროფესიული განვითარება, სამედიცინო და პედაგოგიური პერსონალის კვალიფიკაციის ამაღლება, უმაღლესი განათლების მქონე სამედიცინო პერსონალის დიპლომის მფლობელი განათლების წარმართვა.

შედეგი, რომელიც თვალსაჩინოა

საქართველოში 1935 წელს დაარსებული ექიმთა დახელოვნების ინსტიტუტი გახლდათ საკავშირო დაქვემდებარების დაქვემდებარება. ეს გახლდათ ძალიან დიდი მნიშვნელობისა და ფუნქციის მქონე ინსტიტუტი, სადაც ექიმთა უმრავლესობას უწევდა პროფესიული სრულყოფისთვის გარკვეული კურსის გაღება.

დღეს თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის დიპლომის მფლობელი სამედიცინო განათლების და უწყვეტი პროფესიული განვითარების ინსტიტუტის მიერ მომზადებული კადრები მთელი საქართველოს მასშტაბით, და არა მარტო საქართველოს, არამედ – საერთაშორისო დონეზეც, წარმატებულად ახორციელებენ სამედიცინო საქმიანობას.

90 წლის ისტორიის მქონე ინსტიტუტს აქვს ისეთი გამოცდილება და რესურსი, რომლითაც საუკეთესო შედეგის მიღწევას უზრუნველყოფს და ეს თვალსაჩინო გახლავთ. დრო იცვლება და დროის შესაბამისად იცვლება მოთხოვნები, ამოცანები, გამოწვევები. უმთავრესია, რომ ციფრული ტექნოლოგიების ეპოქაში, ტრადიციული გათვალისწინებით და განვითარების სფეროებით, დიპლომის მფლობელი სამედიცინო განათლების და უწყვეტი პროფესიული განვითარების ინსტიტუტი ყველაზე თანამედროვე და კვალიფიკაციური ინსტიტუტია თავისი საქმიანობის სფეროში.

ტექნოლოგიების განვითარების კვლავი

ბევრი რამ არის ახალი და დროის გამოწვევების შესაბამისი:

ჯანდაცვის სფეროში არსებული თანამედროვე მოთხოვნებიდან და საკითხთა აქტუალიზიდან გამომდინარე, უწყვეტი პროფესიული განვითარების სამსახური აგრძელებს მუშაობას სტრატეგიული მიმართულებით. გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მოსახლეობის ფონდის (UNFPA) მესამე ეროვნული პროგრამის ფარგლებში, ორგანიზაციის საქართველოს ოფისსა და თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტს შორის ხელი მოეწერა მემორანდუმს, რომელიც დიპლომის მფლობელი და უწყვეტი პროფესიული განათლების წარმატებული პროგრამების დანერგვასა და განხორციელებას ეხება.

გაეროს მოსახლეობის ფონდსა (UNFPA) და თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნი-

ვერსიტეტს შორის 2015 წელს დაწყებული თანამშრომლობა ორ ძირითად საკითხს ეხება:

- ოჯახის დაგეგმვის სფეროში სამედიცინო და პედაგოგიური პერსონალის კვალიფიკაციის ასამაღლებლად, მტკიცებულება-სა და ადამიანის უფლებებზე დაფუძნებული ოჯახის დაგეგმვის ინტერაქტიული სასწავლო პაკეტის (Virtual contraceptive consultation - VIC) მიღება და დანერგვა;

- საექიმო საქმიანობის ისტორიის შეგროვება/წარმოების ახალი წესის – ე.წ. „პორტფოლიოს“ პაკეტის შემუშავება შემდგომი პილოტირებით საექიმო სპეციალობაში „მეანობა-გინეკოლოგია“, რეზიდენტურისა და დიპლომის მფლობელი სამედიცინო განათლების სფეროში ხარისხის გასაუმჯობესებლად, კლინიკური საქმიანობის სათანადო შეფასების სისტემის სრულყოფის მიზნით.

ონლაინ პლატფორმა მოქნილი ფორმაა ექიმთა უწყვეტი პროფესიული განვითარებისთვის. პროგრამა იძლევა საშუალებას, მომხმარებელი გაეცნოს თემატიკის შესაბამის სასწავლო ლიტერატურას, მასალას. სასწავლო პროგრამა, ასევე, ითვალისწინებს საგარეჯიმო ვერსიას, იძლევა რა შესაძლებლობას, აპლიკანტმა გაიაროს წინასწარი ტესტირება საკუთარი სერვისის შესაფასებლად, სანამ უშუალოდ სტრუქტურის მომზადების პროცესს შეუდგება.

2018 წელს ამუშავდა ონლაინ სასწავლო პლატფორმაზე განთავსებული აკრედიტებული სასწავლო კურსი, რომელიც შეიძლება ნებისმიერმა მსურველმა გაიაროს. საქართველოს მოქალაქე ექიმებისთვის ეს პროგრამა უფასოა.

დაინერგა ელექტრონული პორტფოლიო – რასაც ადრე რეზიდენტი განხორციელებული/მესრულებული სამუშაოთა აღრიცხვის მიზნით აწარმოებდა დღიურის სახით, ახლა ამას რეზიდენტები ელექტრონულად აკეთებენ: რეზიდენტები აღირიცხებენ ყველაფერს, რასაც რეზიდენტი აკეთებს კვირის განმავლობაში, შესაბამისი ფორმასა და საბუთებით, ის ყველაფერს ატვირთავს თავის გვერდზე, მასალის უტყუარობას უდასტურებს რეზიდენტურის ხელმოწევით.

ერთადერთი, რაც იზღუდება, ეს ავადმყოფის ისტორიაა, რათა არ დაირღვეს პერსონალურ მონაცემთა დაცვის მოთხოვნა. ყველაფერი კონტროლდება, რაც ემსახურება რეზიდენტურაში სწავლის ეფექტურობის ზრდასა და მეტ მობილიზებას.

ასევე, ელექტრონული ტექნოლოგიების გამოყენებით, არის შესაძლებელი, ისარგებლოთ პლატფორმით – ვიკი – ვირტუალური კონტრაცეციის პროგრამა. ეს პლატფორმა გადალარს ბუქარესტის პლატფორმაზე, სადაც საკუთარი მონაცემების ქართულ ენაზე შესვლის შემთხვევაში, აკრედიტაცია უფასოა.

ექიმები ვითარდებიან უწყვეტად

უწყვეტი სამედიცინო განათლება იმიტომაც ჰქვია, რომ სამედიცინო სფეროში განვითარება საჭიროა უწყვეტად, სამედიცინო პერსონალი ყოველდღიურად უნდა ვითარდებოდეს.

როგორ მივაწოდოთ ზრდასრულ პროფესიონალს ის, რაც აინტერესებს და ისე, როგორც აინტერესებს?

ამისთვის შექმნილია მოქნილი, კონკურენტული გარემო. მუდმივად ხდება პროგრამების განახლება, ახალი პროგრამების მომზადება თანამედროვე ადგილობრივი და საერთაშორისო გაიდლაინებისა და პროტოკოლების საფუძველზე. ყველა პროგრამა აკრედიტებულია ოკუპირებული ტერიტორიებიდან დევნილთა, შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის

სამინისტროს პროფესიული განვითარების საბჭოს მიერ. ექიმებს აქვთ მათთვის საინტერესო პროგრამების ფართო არჩევანი.

პარალელურად, მონიტორინგი უტარდება ელექტრონული ფორმით შევსებულ ტესტებს, ვლინდება, რა სირთულეებია ექიმებისთვის პრიორიტეტული, სად არის საჭირო დახმარება.

შენი ინსტიტუტი – შენი მომავალი

დიპლომის მფლობელი სამედიცინო განათლების და უწყვეტი პროფესიული განვითარების ინსტიტუტის მიზანია დიპლომის მფლობელი განათლების (პროფესიული მზადების) და უწყვეტი პროფესიული განვითარების პროგრამების წარმართვა. ამ საქმიანობას ინსტიტუტში არსებული რეზიდენტურისა და უწყვეტი პროფესიული განვითარების სამსახური უზრუნველყოფს და მართავს.

დიპლომის მფლობელი განათლება (პროფესიული მზადება/რეზიდენტურა) უმაღლესი სამედიცინო განათლების/დიპლომის მფლობელი სამედიცინო განათლების შემდგომი ეტაპია საექიმო სპეციალობის დასაუფლებლად და დამოუკიდებელი საექიმო საქმიანობის უფლების მოსაპოვებლად.

დიპლომის მფლობელი განათლება (პროფესიული მზადება) მიმდინარეობს 50 საექიმო სპეციალობაში უნიფიცირებული აკრედიტებული სარეზიდენტო პროგრამებით, განათლების დადგენილი სტანდარტების შესაბამისად. საერთო ლიმიტი, ამ ეტაპისათვის, 950 ადგილია. პროფესიული მზადების მრავალეტაპიან პროცესში არაერთი რგოლია ჩართული: თავად სპეციალობის მაძიებელი/რეზიდენტი, მოდელის განხორციელებაზე პასუხისმგებელი პირი, სარეზიდენტო პროგრამის ხელმძღვანელი, თსუ-ის საგამოცდო ცენტრი, თსუ-ის აფილირებული და პარტნიორი კლინიკები – ჯამში 139-ზე მეტი სამედიცინო დაწესებულება და, რა თქმა უნდა, რეზიდენტების სამსახური, რომელიც მართავს და კოორდინაციას უწევს პროფესიული მზადების მუდმივად ცვლად და დინამიურ პროცესს. 2022 წელს შეიქმნა და ამოქმედდა სპეციალობის მაძიებლის/რეზიდენტის ელექტრონული პლატფორმა. აღნიშნული ელექტრონული სისტემა უზრუნველყოფს დიპლომის მფლობელი პროფესიული მზადების პროცესის გაცვლითი ეფექტურად წარმართვას.

უწყვეტი პროფესიული განვითარება დიპლომის მფლობელი განათლების (პროფესიული მზადება/რეზიდენტურა) მომდევნო ეტაპია და გრძელდება ექიმის მთელი პროფესიული საქმიანობის განმავლობაში, არის რა საექიმო საქმიანობის განუყოფელი ნაწილი. მისი მიზანია დამოუკიდებელი საექიმო საქმიანობის სუბიექტის თეორიული ცოდნისა და პრაქტიკული უნარ-ჩვევების თანამედროვე მედიცინის მიღწევებსა და ტექნოლოგიებთან შესაბამისობის უზრუნველყოფა. მედიცინის და თანამედროვე ტექნოლოგიური პროცესების სწრაფი განვითარების გამო, სამედიცინო პერსონალი პერმანენტულად საჭიროებს მიღებული სამედიცინო განათლების გადრეზინგს და პროფესიული უნარ-ჩვევების დახვეწას. სწორედ ამ მიმართულებით აწარმოებს მუშაობას უწყვეტი პროფესიული განვითარების სამსახური საუნივერსიტეტო, უნივერსიტეტთან აფილირებულ და პარტნიორ კლინიკებში, ახორციელებს რა შედეგი ტიპის პროგრამებს:

- უწყვეტი სამედიცინო განათლების პროგრამა;
- პროფესიული რეაბილიტაცია კლინიკური მოდულით;
- კვალიფიკაციის გრძელვადიანი პროგრამა;
- კლინიკური სტაჟირების კურსი;
- გადამზადების პროგრამა;
- სუბსპეციალობის პროგრამა;
- სპეციალიზაციის პროგრამა.

დიპლომის მფლობელი განათლება (პროფესიული მზადება/რეზიდენტურა) და შემდგომ უწყვეტი პროფესიული განვითარება ექიმის მთელი პროფესიული საქმიანობის მანძილზე გრძელდება. ინსტიტუტი კი უზრუნველყოფს სამედიცინო განათლების ორივე სისტემის/პროგრამის/პროცესის ან ორივე ეტაპის განხორციელებას ერთ საგანმანათლებლო სივრცეში – თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტში.

დიპლომის მფლობელი სამედიცინო განათლების და უწყვეტი პროფესიული განვითარების ინსტიტუტის და მისი წინამორბედი ინსტიტუტების ხელმძღვანელები:

- დოქტორი ილია ქორაშვილი (1935-1938)
- ექიმი პოლო კარაშვილი (1938-1939)
- პროფესორი მიხეილ კოკიაშვილი (1939-1940)
- პროფესორი დავით იოსელიანი (1940-1949)
- პროფესორი ალექსანდრე წულუკიძე (1949-1953)
- პროფესორი დავით მამათაყორიძე (1953-1954)
- პროფესორი გიორგი ხუნდაძე (1954-1979)
- აკადემიკოსი სიმონ ხერხეიძე (1979-1988)
- ხელმძღვანელი მ/მ დოქტორი პეტრე შოთაძე (1988-1989)
- პროფესორი ზაალ კახიანი (1989-1999)
- დოქტორი პეტრე შოთაძე (II. 1999-VI. 1999)
- ხელმძღვანელი მ/მ პროფესორი ირაკლი ფაველინიძე (VI. 1999-X. 1999)
- პროფესორი რომან შაქარაშვილი (1999-2004)
- პროფესორი გიორგი მენაბდე (2004-2006)
- ხელმძღვანელი მ/მ პროფესორი ირაკლი ფაველინიძე (III. 2006-V. 2006)
- პროფესორი ირაკლი ფაველინიძე (2006-2008)
- პროფესორი ზაზა ზოსუა (2008-2018)
- აკადემიკოსი დოქტორი ქეთევან ეზრაიძე (2018-2020)
- პროფესორი ზაზა ზოსუა (2020-დღემდე)

მესამე რეჟორი – პლიენტი ცომაია

დამყარებამდე, აქტიურ მუშაობას ეწეოდა სტუდენტთა ორგანიზაციებში, ფარმაცევტთა და საექიმო პროფკავშირების რესპუბლიკურ ბიუროში. ამ დროს უკვე მენშევიკური მთავრობა აპატიმრებს მას, თუმცა მალევე ათავისუფლებენ. იგი რევოლუციურ საქმიანობას აგრძელებს უკვე არალეგალურად და არათუ მონაწილეობს გაფიცვებში, არამედ ხშირად ხელმძღვანელობს მას.

საპასუხისმგებლო თანამდებობები და სამედიცინო ინსტიტუტის დირექტორობა

აღსანიშნავია, რომ კლიმენტი ცომაია, ჯერ კიდევ სტუდენტი, 1921 წელს, დანიშნეს თბილისის სამაზრო რეკომში სასურსათო სამმართველოს კომისიის მოადგილედ; იმავე წელს აირჩიეს მედსანშრომის მუშაკთა პროფკავშირის ცენტრალური გამგეობის პასუხისმგებელ მდივნად, 1923 წელს კი დანიშნეს საქართველოში ახლად ჩამოყალიბებული საქდაზღვევის კომიტეტის თავმჯდომარედ. სამედიცინო ფაკულტეტის დამთავრების შემდეგ იგი დაინიშნა შინაგან სნეულებათა კლინიკაში ორდინატორად. უცხოეთში სამედიცინო მივლინებიდან საქართველოში დაბრუნების შემდეგ დაინიშნა ქალაქის პირველი საავადმყოფოს მთავარი ექიმის მოადგილედ, შემდეგ – მთავარ ექიმად. 1934-1935 წლებში მუშაობდა საქართველოს ჯანდაცვის კომისიის პირველ მოადგილედ, 1936-1937 წლებში – სამედიცინო ინსტიტუტის დირექტორად. იყო თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის პედაგოგიური ფაკულტეტის შინაგან სნეულებათა დიფერენციის კათედრის გამგე.

საქართველოს ეროვნული არქივის უახლესი ისტორიის ცენტრალურ არქივში ინახება საქმეები, მათ შორის, იძენება ოქმები „სახ. მედიცინის დირექციის სხდომისა“, სადაც კლიმენტი ცომაია, როგორც თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის დირექტორი, ხელს აწერს ინსტიტუტისთვის მნიშვნელოვანი არაერთი საკითხის გადაწყვეტას, კერძოდ, დადგენილებებს ინფრასტრუქტურის მოწყობის, სამედიცინო მუშაობის გეგმის დამტკიცების, სხვადასხვა ხარჯთაღრიცხვის, გარეცხულ სტუდენტთა ინსტიტუტში აღდგენის, ახალგაზრდა მედიკოსთა კონფერენციის დანიშნის, სასწავლო წლის შედეგების თუ ინსტიტუტში გამოცდების შესახებ.

საინტერესო იყო არქივში აღმოჩენილი „განმარტებითი ბარათი თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის მიღწევების და საჭიროების შესახებ (საქმე 38,1936 წ.)“, სადაც საუბარია ინსტიტუტში განხორციელებულ სამედიცინო, პედაგოგიურ, აღმშენებლობით (ინფრასტრუქტურულ) მუშაობაზე. მიღწევებთან ერთად, ყურადღება ეთმობა პრობლემებსაც; მაგ: აღნიშნულია ქართულ ენაზე სახელმძღვანელოების სიმინის და

ლად მომზადებული ამ ინსტიტუტის კედლებში (კათედრებთან და კლინიკებში). თითქმის ყველა პროფესორი მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, ხოლო ყველა დოცენტი მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატია. ზოგიერთ დოცენტს და ასისტენტსაც კი დოქტორის ხარისხი აქვს და მთელ რიგ ასისტენტებს – კანდიდატის ხარისხი. აღსანიშნავია, რომ უმეტესობა მათგანს უმაღლესი განათლებაც სახმედინსტიტუტში აქვს მიღებული... სახმედინსტიტუტის მასწავლებელ-პროფესორების მიერ შექმნილია სახელმძღვანელოები (ნაწილობრივ ორიგინალური, ნაწილობრივ – ნათარგმნი) თითქმის ყველა სამედიცინო დარგში... ინსტიტუტის კათედრებსა და კლინიკებში შესრულდა მეცნიერული შრომები 3000-მდე, რომლებიც დაბეჭდილია ქართულ, რუსულ და ევროპულ ენებზე“. დაბოლოს, აღნიშნული დოკუმენტში ვკითხულობთ, რომ „სახმედინსტიტუტი უმაღლესად კვალიფიცირებული პროფესორ-მასწავლებლების უზრუნველყოფის მხრივ ცფილისის უმაღლესი სკოლების პირველ რიგში სდგას და ერთ-ერთი საუკეთესო უმაღლესი სკოლაა საბჭოთა კავშირში“.

კლინიკური და სამედიცინო საქმიანობა

მიუხედავად საპასუხისმგებლო ხელმძღვანელ თანამდებობებზე დატვირთული მუშაობისა, კლიმენტი ცომაიას დიდი სურვილი იყო დაუფლებოდა ერთ რომელიმე კლინიკურ დარგს, კერძოდ, თერაპიას. უნივერსიტეტის დამთავრებისთანავე ცომაია დაინიშნა ორდინატორად შინაგან სნეულებათა პოსპიტალურ კლინიკაში (ხელმძღვანელი სპ. ვირსალაძე). თერაპიაში მუშაობის გარევეული სტაჟის შემდეგ, კ. ცომაია სამედიცინო მივლინებით გაემგზავრა საზღვარგარეთ (1927-29 წწ.), სადაც მუშაობდა ბერლინის, ვენის, ჰამბურგის ცნობილ კლინიკებში. დაბრუნების შემდეგ დაინიშნა თბილისის პირველი საავადმყოფოს ჯერ მთავარი ექიმის მოადგილედ, შემდეგ – მთავარ ექიმად. ამ პერიოდში თბილისის პირველ საავადმყოფოში გახსნილი იყო შინაგან სნეულებათა პროპედევტიკის კათედრა (ხელმძღვანელი პროფესორი შალვა მიქელაძე). ცომაიას სურვილი იყო სწორედ ამ კლინიკაში პროფესორი მიქელაძის ხელმძღვანელობით მუშაობა და, მართლაც, პირველი საავადმყოფოს მთავარი ექიმის მოვალეობასთან ერთად, იგი ყოველდღიურად დროს უთმობდა მისთვის სასურველ საქმეს. 1930 წელს მას აქ ასისტენტის მოვალეობის შესრულება დაეკისრა. ამ დროს კლინიკაში მუშაობდნენ: გრიგოლ დიდბულიძე, ივსიხი ცინცაძე, ეკატერინე ნემსაძე, ნინო ალექსიძე, ივანე თვალავაძე, გრიგოლ ჩარქიშვილი და სხვები, რომლებთანაც კლიმენტი ცომაიას არა მხოლოდ სამსახურებრივი მოვალეობა, არამედ მეგობრობაც აკავშირებდა და დიდ სიყვარულს იმსახურებდა ჯერ კიდევ ახალგაზრდა თერაპევტი, მეცნიერი და პედაგოგი. კლინიკაში მან, პროფესორ შალვა მიქელაძის ხელმძღვანელობით, 6 სამედიცინო შრომა შეასრულა, ამიტომაც თავისი სადოქტორო დისერტაციის წინასიტყვაობაში განსაკუთრებული პატივისცემით იხსენიებს ძვირფას მასწავლებელს, რომლის უშუალო ხელმძღვანელობით დახელოვნდა, როგორც კლინიკის, მკვლევარი და პედაგოგი. 1932 წლიდან იგი უკვე დოცენტია.

1932-33 სასწავლო წელს პირველი საავადმყოფოს თერაპიული განყოფილების ბაზაზე გაიხსნა პედაგოგიური ფაკულტეტის შინაგან სნეულებათა დიფერენციის კათედრა, რომლის ორგანიზატორი და გამგე იყო კლიმენტი ცომაია, რომელიც დაუღალავად შრომობდა და ზრუნავდა კლინიკის კეთილმოწყობაზე; მოიწვია ახალი თანამშრომლები და კლინიკაში მისი ძალისხმევით გაჩაღდა

პედაგოგიური და მეცნიერული მუშაობა. 1935 წელს, სამედიცინო შრომების მიხედვით, სამედიცინო ხარისხის დაცვის გარეშე, საქართველოს სსრ ჯანსაზღვრობის უმაღლესმა საკვალიფიკაციო კომისიამ, კ. ცომაიას მთავარი ჯერ მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატის სამედიცინო ხარისხი და იმავე წელს – პროფესორის ნოდება. 1936 წელს კლიმენტი ცომაიამ მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორის ხარისხის მოსაპოვებლად დაიცვა დისერტაცია თემაზე – „ხანგრძლივი ხელოვნური პნევმოთორაქსის გავლენა სისხლის ცირკულაციაზე“. სადოქტორო შრომის კონსულტანტი იყო პროფესორი შალვა მიქელაძე, ექსპერიმენტული ნაწილი დაამუშავა თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის პათოლოგიური ანატომიის კათედრაზე აკადემიკოს ვ. ფლენტიის და პათოფიზიოლოგიის კათედრაზე – აკადემიკოს ვ. ვორონინის ხელმძღვანელობით. სათანადო მასალის შერჩევა-შეგროვებაში დიდი დახმარება გაუწია ტუმინსტიტუტის დირექტორმა, ცნობილმა ფიზიოატრმა,

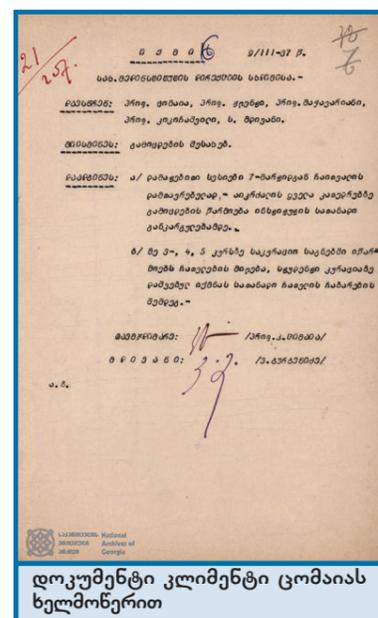
პროფესორმა ი. აბაკელიამ. წევნამდე მოღწეული და ცნობილია კლიმენტი ცომაიას 20 სამედიცინო ნაშრომი. შინაგანი მედიცინის ძირითად კლინიკურ საკითხებთან ერთად, მას განსაკუთრებით აინტერესებდა ტუბერკულოზის პრობლემა, ამიტომაც მისი სამედიცინო შრომების უმრავლესობა ტუბერკულოზის წინააღმდეგ ბრძოლის საკითხებს ეხება, მათ შორის: ფილტვის ტუბერკულოზის ქირურგიულ მკურნალობას, პნევმოთორაქსის სამკურნალო მოქმედებას ფილტვის ტუბერკულოზის დროს; საყურადღებოა მისი ნაშრომი – „ტუბერკულოზი, როგორც სოციალური დაავადება და მისი თანამედროვე გაგება“, ასევე, „ტუბერკულოზი ზემო სვანეთში“, სადაც მან დამაჯერებლად გააბათილა მოსაზრება,

რომ ტუბერკულოზი ქალაქისთვის დამახასიათებელი დაავადებაა და არა – სოფლის და დასვენების საფუძველზე დასახა მნიშვნელოვანი ღონისძიებების გატარება სვანეთში დაავადების წინააღმდეგ საბრძოლველად. ტუბერკულოზის წინააღმდეგ ბრძოლის ერთ-ერთ ეფექტურ ღონისძიებად კ. ცომაია მიიჩნევდა სანატორიულ-საკურორტო მკურნალობას. თანამშრომლებთან ერთად მან მეცნიერულად შეისწავლა დაავადებულთა ორგანიზმზე კურორტული ფაქტორების გავლენა. ამგვარი ხასიათის გამოკვლევა კურორტ აბასთუმანში პირველად კლიმენტი ცომაიამ ჩაატარა. კვლევის შედეგები სამედიცინო შრომების სახით შეკრებილია წიგნში „კურორტი აბასთუმანი“. სხვა მეცნიერული შრომებიდან, რომელიც გამოქვეყნებული აქვს ცომაიას, საყურადღებოა „კალიუმის და კალციუმის ეტიოლოგიური მნიშვნელობის შესახებ ესენციალური ჰიპერტონიის დროს“. ფაქტობრივად, მხოლოდ 12 წლის განმავლობაში, მან როგორც ექიმმა, მეცნიერმა, საზოგადო მოღვაწემ ბევრი მოასწრო და კიდევ ბევრის გაკეთებას შეძლებდა, რომ არა სისხლიანი 1937...

დაპატიმრებიდან ტრაგიკულ აღსასრულამდე

ბოლშევიკური რეჟიმის მრავალრიცხოვან მსხვერპლთა შორისაა კლიმენტი ცომაია. რეპრესირების, მისი ცხოვრების ამ ურთულესი პერიოდის, შესახებ მოთხრობილია ავთანდილ ქურხულის წიგნში – „...და რომ გახსოვდეს“. ავტორი არგუმენტირებულად, არქივებში ნახა მასალის დამონებით და კ. ცომაიას თანამედროვეების, ახლობლების, ნაამბობის მიხედვით აღადგენს სრულ სურათს სამედიცინო ინსტიტუტის მესამე რექტორის დაპატიმრებიდან გარდაცვალებამდე. წიგნში არაერთი საინტერესო ინფორმაცია იმდროინდელი ვითარების და თავად კლიმენტი ცომაიას შესახებაც, რასაც გაზეთის რამდენიმე გვერდიც ვერ დაიტევდა. ამიტომ ჩვენ მოკლედ, მხოლოდ ყველაზე მნიშვნელოვანი ფაქტების გადმოცემით, ვუცდებით გვიამბოთ მისი ცხოვრების ამ ტრაგიკული აღსასრული...

კლიმენტი ცომაია დაუკავებიათ 1937 წლის ივლისში. მისი მეუღლის, ქეთევან ფხაკაძის შვილობილის, ლალი კანდელაკის, ნაამბობის მიხედვით, მას გამოუთქვამს ეჭვი: „უთუოდ შეცდომაა... ადგილზე გავარკვევ და დაებრუნდები!“

დოკუმენტი კლიმენტი ცომაიას ხელმოწერით

ქალაქის პირველი საავადმყოფოს ერთ-ერთი შენობის საძირკვლის ჩაყრისას

მისი დაბეჭდვის აუცილებლობის, ასევე, სტუდენტებისთვის აუდიტორიების ნაკლებობის შესახებ, მედქალაქის მშენებლობის გაჩინურების თვალსაზრისით არსებულ პრობლემებზე და ა. შ. დასასრულ, წარმოადგენილია პრაქტიკული წინადადებები ამა თუ იმ პრობლემის მოსაგვარებლად. აღსანიშნავია, რომ განსაკუთრებით დიდი მონაკვეთი ეთმობა ინსტიტუტში სამედიცინო კუთხით განუღებ მუშაობას; კერძოდ, ნათქვამია, რომ „ინსტიტუტის 203 პროფესორ-მასწავლებელთა შორის 183, ე. ი. 90%-ზე მეტი, მეცნიერუ-

კლიმენტი ცომაია თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის მესამე რექტორი (დირექტორი) გახლდათ. როგორც პირველი და მეორე რექტორის შემთხვევაში, ამჯერადაც ვცადეთ დაკავშირებული მის რომელიმე მთავარი მოვალეობის გვიპასუხებდა შეკითხვებზე და ამომწურავ ინფორმაციას მოგვანდოდა მის მიერ განვლილი გზის შესახებ, თუმცა მცდელობა უშედეგო აღმოჩნდა და უფრო ხანგრძლივი ძიების გზას დავადექით – საქართველოს ეროვნულ არქივსა და გასული საუკუნის 30-იანი წლების პერიოდულ გამოცემებში შევეცადეთ შეგვეკრიბა ცნობები სამედიცინო ინსტიტუტის მესამე რექტორის შესახებ, თუმცა სრულყოფილი შედეგის მისაღწევად ყველაზე მეტად თსუ-ის ქართული მედიცინის ისტორიის მუზეუმში მოკვლეული მასალები დაგვიხმარა, რისთვისაც დიდ მადლობას ვუხდით მუზეუმის დირექტორს, საქართველოს მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის აკადემიკოს რამაზ შენგელიას და მუზეუმის ფონდების მკვლელს, ლევან ჯოჯუას. პერიოდულ პრესაში, ეროვნულ არქივსა და მუზეუმში მოძიებული ინფორმაცია, მათ შორის, მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატის, ა. ბოკუჩავას, მონოგრაფია „პროფესორი კლიმენტი ბესარიონის-ძე ცომაია“, ასევე, რეპრესირებულ ექიმთა შესახებ ავთანდილ ქურხულის წიგნი – „...და რომ გახსოვდეს“ – სრულად აღადგენს ინსტიტუტის მესამე რექტორის პორტრეტს და მის ტრაგიკულ აღსასრულს.

ბავშვობა

კლიმენტი ცომაია დაიბადა 1894 წლის 8 ოქტომბერს სენაკის მაზრის სოფელ კაპანაში. მამა, ბესარიონ ცომაია, გლეხკაცი გახლდათ, დედა, ალათა ღვამიჩავა – დიასახლისი. იგი კარგად ფლობდა ქართულ და რუსულ ენებს და იმ დროისთვის განათლებულ ქალად ითვლებოდა, სწორედ დედის მონდომებით, კლიმენტი ცომაიამ დაწყებული განათლება მიიღო აბაშის ორკლასიან სასწავლებელში, 1911 წელს კი დაამთავრა ფოთის საქალაქო სასწავლებელი და, აფთიაქარის მონაფის წოდების მისაღებად, სათანადო გამოცდების ჩაბარების შემდეგ, მუშაობა დაიწყო აბაშის აფთიაქში. ამ პერიოდის იგი გამოირჩეოდა შრომისმოყვარეობით და საქმისადმი კეთილსინდისიერი დამოკიდებულებით.

პოლიტიკაში აქტიურად ჩართვა და სტუდენტობა

კლიმენტი ცომაია 1915 წლიდან სამუშაოდ გადავიდა თბილისში. ამ პერიოდში იგი პოლიტიკურ მოძრაობაში აქტიურად ჩაერთო; 1916 წელს, ფარმაცევტთა გაფიცვაში მონაწილეობისათვის, დაპატიმრეს და გადაასახლეს დონის რესტოვში. მოხდა ისე, რომ იგი მალევე დაბრუნდა თბილისში და მუშაობა დაიწყო ისევ აფთიაქში. რეპრესირების მიუხედავად, კვლავ ჩაება აქტიურ რევოლუციურ საქმიანობაში. 1919 წელს კ. ცომაია ჩაირიცხა თბილისის უნივერსიტეტის სამედიცინო ფაკულტეტზე, რომელიც დამთავრა 1924 წელს (უნივერსიტეტის ექიმთა მე-3 გამოშვება). სტუდენტობის დროს, 1920 წელს გახდა კომუნისტური პარტიის წევრი და, ჯერ კიდევ საბჭოთა ხელისუფლების

ქალაქის პირველი საავადმყოფოს თანამშრომლებთან

მესამე რაქსორი – კლინიკის სოფალი

დასაწყისი გვ 6-დან

მარცხნიდან მეხუთე – კლინიკის სოფალი

როგორც ირკვევა, თავდაპირველად ის უარყოფდა ყოველგვარ ბრალდებას მის კონტრრევოლუციურ საქმიანობაზე და თავს დამნაშავედ არ თვლიდა. მისი ამ შინაარსის განცხადებაზე არის სიხასტიკით ცნობილი „ჩეიკისტი“, 1937-38 წლებში საქართველოს სსრ შინაგან საქმეთა სახალხო კომისრის მოადგილის, ბაღო ქობულაშვილის, რეზოლუცია, რომელიც მიმართავს ცომიას საქმის გამომძიებელ ოვიანს: „დაანეკით მაგრად და მიადგინეთ აღიარებას!“ (09. 08. 37.) როგორც მოგვითხრობენ, 1955 წელს, მსს კომისარიატის მალაჩინისთან ს. დავლიანიძემ განმარტა, ფრაზა – „დაანეკით მაგრად“ – გულისხმობდა პატიმრის ცემას, მასზე ფიზიკურ ძალადობას. როგორც ჩანს, „დანოლი“ ისეთი ძლიერი არ იყო, რადგან პატიმრის მიერ 1937 წლის 11 აგვისტოს ბერიას სახელზე გაგზავნილ განცხადებაში, იგი კვლავ არ თვლიდა თავს დამნაშავედ. ამ განცხადებაზე უკვე განრისხებული ქობულაშვილი მკაცრი რეზოლუცია: „ოვიანი! ცომიასთან მუშაობთ ცუდად. მომელაპარაკეთ!“. როგორც ჩანს, უფრო ძლიერი „დანოლი“ შედეგად, სულ რაღაც ორ დღეში, 17 აგვისტოს, ცომიამ „აღიარა“ კონტრრევოლუციურ ორგანიზაციაში მონაწილეობა. გარდა ამისა, თითქოს აღიარა, რომ მისი დანაშაულებრივი მოქმედება მიმართული იყო სამედიცინო ქალაქის, როგორც „სამედიცინო კადრების სამჭედლოს“, მშენებლობის ჩასაშლელად და, თითქოს, მას შემდეგ, რაც თვითონ ცომია ჩაითრია კონტრრევოლუციურ ორგანიზაციაში, თავადაც ცდილობდა და ზოგჯერ ახერხებდა კიდევ ახალგაზრდა ექიმების და სტუდენტების „ჩათრევას“ მავნებლურ საქმიანობაში.

შემორჩენილია ანონიმური წერილი, რომლითაც ავტორი იტყობინება, რომ სამედიცინო ინსტიტუტში ზოგიერთი ექიმი ეწევა მავნებლურ საქმიანობას. წერილზე ქობულაშვილის რეზოლუცია: „ამხანაგო ოვიანი შეამონეთ და დაანეკით ცომიას ექიმებში უცილობლად არსებული მავნებლური ორგანიზაციის გამოსავლენად“. ძიების დროს ცომია 15-ჯერ იყო გამოძახებული დაკითხვაზე. საქმეში კი დაკითხვის მხოლოდ სამი ოქმი.

ცომიას დაკითხვები გრძელდებოდა მის მიერ დანაშაულის აღიარების შემდეგაც, როგორც ჩანს, „მაგრად დანოლით“, რადგან 1937 წლის 18 სექტემბერს დაკითხვაზე ცომია ცუდად გახდა და ციხის ადმინისტრაცია იძულებული გახდა გადაეყვანა ციხის საავამყოფოში, სადაც 24 სექტემბერს გარდაიცვალა. ავადმყოფობის ისტორიაში იკითხება დიაგნოზი: „ჯირკვლების ანთება (ყბაყურა), მიოკარდიტი, კონტუზია“... მოგვიანებით, 1955 წელს დაკითხული ექიმების ჩვენებით, ირკვევა, რომ ცომია საავადმყოფოში მიიყვანეს მძიმედ ნაცემი, ძლიერი დისტროფიით, სხეულის ორი მესამედის დაჟე-

ჟილობით; არ შეეძლო და მოუკიდებლად გადაადგილება და ძალიან უჭირდა პირის გაღება; „... მუცელი – მტკივნეული, კანი – ძლიერ ფერმკრთალი, გულის ტონები – მიყრუებული, პულსი – სუსტი ავსების („სუსის“) არქივი, საგამოძიებო საქმე N10, ტ. N3, გვ. 37-39“.

ოჯახს მისი გარდაცვალების შესახებ არაფერი შეატყობინეს. მეუღლე, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი ქეთევან ფხაკაძე, სიცოცხლის ბოლომდე ელოდა და არ კარგავდა იმედს...

რეაბილიტაცია და ღვანის აღიარება

პროფესორი კლიმენტი ცომია რეაბილიტირებულია 1955 წელს. 1966 წელს მის ხსოვნას, დაბადებიდან 70 წლისთავთან დაკავშირებით, მიეძღვნა საქართველოს რესპუბლიკური და თბილისის საქალაქო თერაპევტთა და ფთიზიატრთა სამეცნიერო საზოგადოების გაერთიანებული სხდომა. სხდომა გახსნა და შესავალი სიტყვა წარმოთქვა საქართველოს სსრ ჯანმრთელობის დაცვის მინისტრის პირველმა მოადგილემ **პ. ხახიაშვილი**. მოხსენებებით და მოგონებებით წარდგინეს მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწეები, პროფესორები: **ი. ცინცაძე, დ. იოსელიანი, პ. შუშანიანი, ა. ჯორბენაძე, გ. მათევილი, გ. კვიციანი; პროფესორები: გ. ადამია, დ. სვანიძე**; კლიმენტი ცომიას ახლო მეგობარი, მის შესახებ დანერვილი მონოგრაფიის ავტორი, მედიცინის მეცნიერებათა კანდიდატი **ა. ბოკუჩავა**, დოცენტები: **პ. ცომია** და **ვ. შუბლაძე**; რესპუბლიკის დამსახურებული ექიმები: **ლ. ბუჯანოვი, დ. იაშვილი** და **ი. თოფურია**. სხდომის მონაწილეებს გააცნეს აბაშის რაისაბჭოს აღმასკომის გადაწყვეტილება იმის შესახებ, რომ ერთ-ერთ ქუჩას და საფერშლო-საბებო პუნქტს, რომელიც ცომიას მიერ რეგონისთვის უსასყიდლოდ გადაცემული სახლი იყო განთავსებული, ეწოდა პროფესორ კლიმენტი ცომიას სახელი.

საიუბილეო თარიღთან დაკავშირებით, კლიმენტი ცომიას შესახებ, სტატიები და მოგონებები გამოქვეყნდა პერიოდულ გამოცემებში: გაზეთებში – „კომუნისტი“, „Заря Востока“, „მედიცინის მუშაკი“ (თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის გამოცემა), „განახლებული აბაშა“ (რეგიონული გამოცემა); ასევე, ჟურნალ „საბჭოთა მედიცინაში“.

ავტორები – სახელოვანი მეცნიერები, მედიცინის თვალსაჩინო წარმომადგენლები, პროფესორები: **მ. შენგელია, დ. იოსელიანი, დ. იაშვილი, ასევე, პ. შუშანიანი და ა. კვალაძე** – უნივერსიტეტის მესამე რექტორს, პროფესორ კლიმენტი ცომიას იხსენებენ და ახასიათებენ როგორც მალაქკალიფიციურ ექიმს, მეცნიერს, ორგანიზატორს და არაჩვეულებრივ ადამიანს...

გეორგი რაქსორი – ივანე ეზიშვილი

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის მეოთხე რექტორი (დირექტორი), ივანე ეზიშვილი, ამ მნიშვნელოვან და საპასუხისმგებლო მოვალეობას სულ რამდენიმე თვის განმავლობაში ასრულებდა (1937 წლის ივლისიდან დეკემბრის ჩათვლით). შესაძლოა ამიტომ ან იმიტომაც, რომ ეს იყო ურთულესი პერიოდი არა მხოლოდ ჩვენი ქვეყნისთვის, დიდი მცდელობის მიუხედავად, ვერ შევძელით მის მიერ განვლილი გზის შესახებ სრულად მოგვეთხრო მკითხველისთვის.

საქართველოს ეროვნული არქივის უახლესი ისტორიის არქივში (ფონდი 2139, ან.1, საქმე 65) ინახება 1937 წლით დათარიღებული დოკუმენტი – „თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის პროფესორთა დახასიათება (პოლიტიკური)“. საკმაოდ ვრცელ ტექსტში ვეცნობით 1937 წელს სამედიცინო ინსტიტუტის პროფესორების, დოცენტების, ასისტენტების სია. მათ შორისა – ეზიშვილი ივანე ნიკოლოზის ძემ. მის დახასიათებას, როგორც სხვებისას, აქ ვერ ნახავთ, თუმცა, ცალკეულ პროფესორთა დახასიათებას, როგორც სამედიცინო ინსტიტუტის დირექტორი, ხელს სწორედ ეზიშვილი აწერს (დოქტ. მედ. ნაუკ: **Езишвили**).

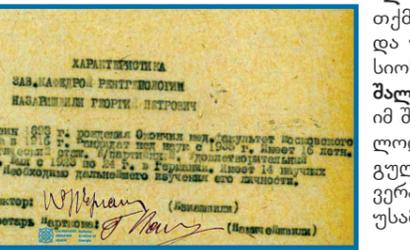
ი. ე. დახასიათებების ტექსტი რუსულ ენაზეა შედგენილი და აქ შეხვდებით პროფესორების: იოსებ აბაკელიას, ნიკოლოზ ასპისოვის, ალექსანდრე ალადაშვილის, კონსტანტინე ერისთავის, გიორგი ვანაძის (სამედიცინო ინსტიტუტის პირველი რექტორი), სიმონ ყიფშიძის, ილია ქორიაშვილის, ალექსანდრე მაჭავარიანის, შალვა მიქელაძის, ალექსანდრე ნათიშვილის, დავით იოსელიანის, მიხეილ ნინამძღვრის, პლატონ შუშანიას, ილია ახმეტელის, დარია ბერეჟინის, გრიგოლ დიდუბუღის, ალექსანდრე ლუჟაას, პეტრე სარაჯიშვილის, ლევან ანჯაფარიძის, ალექსანდრე ბაკურაძის, მიხეილ გიგინეიშვილის, გრიგოლ გვიშიანის და სხვათა „დახასიათებებს“. მოკლე ბიოგრაფიულ მონაცემებთან ერთად, ხშირ შემთხვევაში, მინიშნებულია მათი პოლიტიკური შეხედულებების შესახებ; ხან ნათქვამია, რომ „საზოგადოებრივ საქმიანობაში არ მონაწილეობს“, ან – „საჭიროა მისი პიროვნების შემდგომი შესწავლა“.

ჩვენი ძიება პერიოდულ გამოცემებში გაგრძელდა, სადაც სულ რამდენჯერმე „გაერთა“ ივანე ეზიშვილის სახელი. 1937 წლის აგვისტოს ნომერში, მისი ავტორობით, წაიკითხავთ მცირე მოცულობის სტატიას – „როგორ შევხვდით გამოცემებს“, სადაც იგი, როგორც სამედიცინო ინსტიტუტის დირექტორი, მიმოიხილავს გამოცემებთან დაკავშირებულ სხვადასხვა პრობლემას.

1933 წლის ჟურნალ „თანამედროვე მედიცინაში“ (თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის გამოცემა; მოგვიანებით ეწოდა – „საბჭოთა მედიცინა“) გამოქვეყნებულ სამეცნიერო ნაშრომს – „ეკლამსია კლინიკის მასალის მიხედვით“ და 1936 წელს გაზეთ „კომუნისტში“ განთავსებულ სტატიას – „უმტკივნეულო მშობიარობა“ ხელს აწერს ივ. ეზიშვილი. გვარი „ეზიშვილი“ (და არა ეზიშვილი) გვაფიქრებინებს, რომ შესაძლოა ეს სულ სხვა პიროვნება იყოს, თუმცა კი „საბჭოთა მედიცინაში“ მითითებული ინიციალები – ი. ე. – ემთხვევა თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის დირექტორის სახელის და მამის სახელის ინიციალებს.

სამედიცინო ინსტიტუტის მეოთხე რექტორზე (დირექტორზე) ინფორმაციის მოძიების პროცესში აღმოვაჩინეთ 1937 წლის გაზეთ „კომუნისტში“ დაბეჭდილი მაშინდელი სტუდენტთა საერთო საცხოვრებლის უნიკალური ფოტო მინაწერით, რომელიც ადასტურებს, რომ ჯერ კიდევ პირველი რექტორის, გიორგი ვანაძის, მიერ საფუძველჩაყრილი საშვილიშვილო საქმე – სტუდენტთა საერ-

თი საცხოვრებლის მშენებლობა – გაგრძელდა ჯერ კლიმენტი ცომიას და შემდეგ ივანე ეზიშვილის რექტორობის პერიოდშიც. 1937 წლის გაზეთ „კომუნისტის“ სხვადასხვა ნომერში აღმოჩნდა რამდენიმე განცხადებაც, რომელსაც ივანე (ვანო) ეზიშვილი ხელს აწერს (სახელის ან – „ე“ ან – „ი“ ინიციალით), როგორც თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო ინსტიტუტის დირექტორი. საძიებო პერიოდი 1936-37 წლებს მოიცავდა და იმდროინდელი პრესის გაცნობა, მართლაც, დამთრგუნველი იყო სტატიების შინაარსის და პათოსის გათვალისწინებით: „გავანადგუროთ სამშობლოს მოლაღატენი“, „სიკვდილი ხალხის მტრებს“, „გვესწრისოთ ქვეწარმავალი“, „ხალხის განაჩენი“... გაზეთ „კომუნისტის“ გვერდები ეთმობა „ბრალდებულების აღიარებას“ იმის შესახებ, თუ როგორ უღალატეს „მუშათა კლასს“ და ბოროტოქმედებასა და „მავნებლურ საქმიანობაში“ ჩაერთნენ პარტიის და ხალხის წინააღმდეგ; შემადრწუნებელია ზოგიერთი მათგანის თხოვნა – „სისხლით ჩამორეცხოს სამშობლოს მოლაღატის ლაქა და დანაშაული პროლეტარული სახელმწიფოს წინაშე“... მოსამენადაც რთულია და ძნელად წარმოსადგინო, რა გადაიხადეს ადამიანებმა უსასასტიკო რეჟიმის პირობებში... შეუძლებელია არ გაგახსენდეს – „**ნანმა უნდობარმა გვა რომ შევლება, უხვად მოიტანა სისხლი და ცხედრები**“ /გალაკტიონი/.

დახასიათება, რომელსაც ხელს აწერს დირექტორი, ივანე ეზიშვილი

პირქუში ეპოქა და რეჟიმის დაუნდობლობა ადამიანურ სისუსტეებს თვალნათეს ხდის და მკაცოდ წარმოაჩენს, ამავდროულად, როცა არჩევანი სიკვდილ-სიცოცხლეს შორის დგება, კიდევ უფრო თვალსაჩინო და დასაფასებელია სამოქალაქო გმირობის თუნდაც ერთეული შემთხვევა. სამედიცინო ინსტიტუტის მეოთხე დირექტორზე ინფორმაციის ძიებასას ზნეობრივი გმირობის სწორედ ასეთ მაგალითად გამოანათა სამედიცინო ინსტიტუტში გამართულ შეკრებაზე წარმოთქმულმა პროფესორ **ალექსანდრე**

ალადაშვილის სიტყვამ, რომელიც თითქმის უკვე ყველასგან „დაგმობილი“ და უარყოფილი საუკეთესო პროფესორის და პიროვნების – პროფესორ **შალვა მიქელაძის** დასაცავად წარმოთქვა, იმ შალვა მიქელაძის, რომელიც არა მხოლოდ რეჟიმის, არამედ საზოგადოების გულგრილობის და უსულგულობის მსხვერპლად იქცა, ისევე, როგორც არაერთი უსამართლოდ განწირული სიცოცხლე...

არ ვიცი და ვერ დავანდინეთ, სამედიცინო ინსტიტუტის მეოთხე დირექტორი, რომელიც ზოგიერთი პროფესორის „პოლიტიკურად საეჭვოდ“ დახასიათებას აწერდა ხელს, შეენირა თუ არა თავადაც უსასტიკეს რეპრესიებს, ან როგორ გაგრძელდა ინსტიტუტის დირექტორობის შემდეგ მისი ცხოვრება და პროფესიული საქმიანობა, თუმცა ასეთ საპასუხისმგებლო პოზიციაზე მუშაობა ადასტურებს მის გარკვეულ წვლილს სამედიცინო ინსტიტუტის განვითარებაში, რადგან მისი რექტორობის რამდენიმე თვითანი პერიოდი თავისთავად იქცა საქართველოში სამედიცინო განათლების და თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის ისტორიის განუყოფელ ნაწილად.

სახელმწიფო საპალიციო ინსტიტუტი
 აცხადებს, რომ ის სტუდენტებს, რომელთაც 1936-37 წლებში წელს მიღებული ჰქონდათ ვადამდებო სტატიები, ვადამდებო არიან გამოცხადდნენ აღრიცხვაზე დირექტორი ა. ე. შ. 20 აგვისტომდე. ვინც არ გამოცხადდება აღნიშნულ ვადამდე, გაიჩინება ინსტიტუტში.
 ხ.ს. სამედიცინო ინსტიტუტის დირექტორი
 მედ. მეცნ. დოქტ. **პ. ეზიშვილი**,
 50

განცხადება ივანე ეზიშვილის ავტორობით

სამედიცინო ინსტიტუტის საერთო საცხოვრებლის მშენებლობა

დოკუმენტური ფილმი – „აფხაზეთი მე ვარ“ – ჩვენთან თსუ-ში

ორგანიზაცია „თაობა 21 საქართველო“ ავტორი და განმახორციელებელია პროექტისა – „აფხაზეთი მე ვარ“. პროექტის ფარგლებში გადაღებულია 7 დოკუმენტურ-მხატვრული ფილმი და უკვე გამოქვეყნდა ამავე სახელწოდების წიგნი, რომელშიც თავმოყრილია 73 მეომრის ისტორია.

ჯერ კიდევ მისი თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტში ორგანიზაცია „თაობა 21 საქართველო“ მიერ მომზადებული დოკუმენტური ფილმის – „აფხაზეთი მე ვარ“ – მე-6 ნაწილის ჩვენებას უმასპინძლა, რომელიც ომის მონაწილე ექიმების, მათი პროფესიული გმირების შესახებ გვიამბობდა. ახლახან კი თსუ-ში ფილმის მე-7 ნაწილის ჩვენება გაიმართა, რომელიც მიეძღვნა პროექტის ავტორის, შორენა ჯავახვილის, სხონვას.

ფილმი მოგვითხრობს აფხაზეთის ომის შედეგად იძულებით გადაადგილებულთა მდგომარეობას, რომლებმაც, უმძიმესი ტრაგიკული მოუხედავად, ცხოვრების თავიდან დაწყება შეძლეს და ნარმატიული ადამიანები გახდნენ. მიუხედავად განვლილი განსაცდელისა, მათ სჯერათ რომ აუცილებლად მშვიდობიანად დაბრუნდებიან აფხაზეთში.

ფილმი მოგვითხრობს აფხაზეთის ომის შედეგად იძულებით გადაადგილებულთა მდგომარეობას, რომლებმაც, უმძიმესი ტრაგიკული მოუხედავად, ცხოვრების თავიდან დაწყება შეძლეს და ნარმატიული ადამიანები გახდნენ. მიუხედავად განვლილი განსაცდელისა, მათ სჯერათ რომ აუცილებლად

ფილმის ჩვენებას ესწრებოდნენ თსუ-ის რექტორი, პროფესორი ირაკლი ნატროშვილი, უნივერსიტეტის ადმინისტრაციის წარმომადგენლები, აკადემიური პერსონალი, სტუდენტები, საქართველოს საკანონმდებლო და აღმასრულებელი ხელისუფლების წარმომადგენლები, აფხაზეთის მთავრობა.

ფილმის ჩვენების შემდეგ გაიმართა ახლად შექმნილი ორგანიზაციის – „მშვიდობის ელჩები – მომავალი თაობა“ – პრეზენტაცია. ორგანიზაცია, რომელიც პროექტის – „აფხაზეთი მე ვარ“ მხარდასაჭერად შეიქმნა, აერთიანებს სხვადასხვა ასაკის და პროფესიის ადამიანებს. თსუ-ში გამართული ღონისძიების ფარგლებში, ორგანიზაციამ პროექტის განსაკუთრებული მხარდაჭერისთვის საპატიო მშვიდობის ელჩის სიგელები გადასცა:

თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის რექტორს, პროფესორ ირაკლი ნატროშვილს; აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის იძულებით გადაადგილებულ პირთა მინისტრს, დავით ფაცაცას; საქართველოს ენერჯეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის თავმჯდომარეს, დავით ნარმანას; ჯანმრთელობის სახლის სისხლძარღვთა ქირურგიის დეპარტამენტის უფროსს, რეკონსტრუქციულ ქირურგს, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორს, ასოცირებულ პროფესორ ირაკლი პაპასკვას.

TSMU.EDU

თსუ-ის თანხმობის სახელობის სტუდენტთა საერთაშორისო საზოგადოების წევრები სამედიცინო განათლების საერთაშორისო კონფერენსიაზე

2025 წლის 30-31 ოქტომბერს თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტში გამართულ სამედიცინო განათლების საერთაშორისო კონფერენციაში აქტიურად მონაწილეობდნენ თარხნიშვილის სახელობის სტუდენტთა სამედიცინო საზოგადოების წევრები. ივლიანე სურმაგამ, ბაჩანა აფციაურმა და ნათია ცერცვაძემ წარმოადგინეს პოსტერული მოხსენებები შემდეგ თემაზე:

მზად ინფექციის კონტროლისა და ექსპოზიციის შემთხვევებისთვის სამედიცინო უნივერსიტეტის სტუდენტები და კურსდამთავრებულები“ (Safe Practice – Are Medical Students and Graduates Prepared for Infection Control and Exposure Incidents); „სამედიცინო განათლების გაძლიერება თანატოლთა სწავლებისა და სიმულაციური სწავლების გზით“ (Enhancing Medical Education through Peer Teaching and Simulation);

„სამედიცინო უნივერსიტეტის კურსდამთავრებულთა კარიერული მოლოდინები და რეალობა საქართველოში“ (Career Expectations and Realities among Medical University Graduates in Georgia); „უსაფრთხო პრაქტიკა – რამდენად არიან

აღსანიშნავია, რომ ივლიანე სურმაგამ მოხსენებამ — „სამედიცინო უნივერსიტეტის კურსდამთავრებულთა კარიერული მოლოდინები და რეალობა საქართველოში“ — განსაკუთრებული ინტერესი გამოიწვია და „აუდიტორიის რჩეული მოხსენების“ წოდება დაიმსახურა.

სხოპიანის ანაჩაიდი ერთ წიგნად

შემოქმედებითი ნიჭით გამორჩეული ადამიანები საქართველოში მრავლად არიან, მათ შორის ისეთებიც, საკუთარი ნააზრევების პოეტურ სტრიქონებად გაცოცხლება უკვე ცხოვრების წესად რომ უქცევიათ. ერთი მათგანია მრავალმხრივი ინტერესით გამორჩეული იუზა ადვიშვილი, რომლის საქმიანობაც ჩვენს უნივერსიტეტში აგერ უკვე 18 წელს ითვლის. როგორც თავად გვითხრა, რამდენიმე პროფესიას დაეუფლა – არის ინჟინერი, ეკონომისტი, პოლიტოლოგი. ამჟამად ეკონომიკური პროცესების მართვის პროფილით საქმიანობს და თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის ინფრასტრუქტურული პროექტების მონიტორინგის განყოფილების უფროსია. პარალელურად, მნიშვნელოვან დროს უთმობს შემოქმედებასაც, რომლის საჯაროდ გამოტანა ადრე არასოდეს უფიქრია, თუმცა მეუღლის გარდაცვალებით გამოწვეულმა დიდმა სულიერმა ტკივილმა საბოლოოდ დააკავშირა ლექსის და, საზოგადოდ, ქართული სიტყვის სიყვარულთან, შედეგად კი უკვე 8 წიგნის ავტორია.

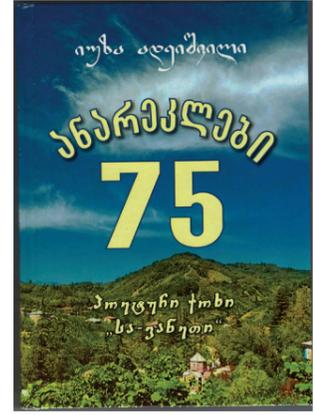
მაზე, თუმცა კი, როგორც წიგნის წინასიტყვაობის ავტორი ბრძანებს, შემოქმედის ფიქრი სამშობლოს დასტრიალებს და მოყვასის სიყვარულითაა გამსჭვალული. ავტორისთვის, როგორც თავად აღნიშნავს, – ყველა ლექსი, მონოლოგი, პროზაული ჩანახატი, სტრიქონი, ფრაზა, სტროფი... ერთნაირად ძვირფასი და საყვარელია...“

აღსანიშნავია, რომ გარდა ლიტერატურული საქმიანობისა, ბატონი იუზა ადვიშვილი გახლავთ საქართველოს ეკოლოგიურ მეცნიერებათა აკადემიის ნევრ-კორესპონდენტი და ეკოლოგიურ საკითხებზე გამოცემული სამი წიგნის თანაავტორი.

აღსანიშნავია, რომ იუზა ადვიშვილის შემოქმედებასა და ცხოვრებაშიც მნიშვნელოვანი ადგილი ეთმობა სარწმუნოებას, ფიქრს ღმერთზე, რწმენის აუცილებლობაზე... ქრისტიანობის სიყვარულითაა მისცა ძალა და შესაძლებლობა წლების წინ, მეგობართან, ელგუჯა ადვიშვილთან, ერთად, მშობლიურ სოფელ ყუმურში, ეკლესიის მშენებლობისთვის ჩაეყარა საფუძველი და დღეს უკვე სოფლის მცხოვრებთა შესაძლებლობა აქვთ, წმინდა გიორგის სახელობის ტაძარში დაეწირონ წირვა-ლოცვას.

დიდი ხანი არ არის, რაც ბატონი იუზა საქართველოს მწერალთა შემოქმედებითი კავშირის წევრი გახდა და 2025 წელს საკუთარი საიუბილეო თარიღი – 75 წელი – ახალი წიგნის გამოცემით აღნიშნა. „ანარეკლები“, – ასეთია სახელწოდება წიგნისა, რომლის წინასიტყვაობაში რუსთაველის პრემიის ლაურეატი, მწერალი რევაზ მიშველაძე აღნიშნავს: „უანრულად მრავალფეროვანი ეს წიგნი – „ანარეკლები“ – იუზა ადვიშვილის მრავალწლიანი, თანმიმდევრული ლიტერატურული გარჯის შედეგია. რაც მთავარია, წიგნში ფეთქავს სამშობლოზე, მის წარსულზე, აწმყოსა და მომავალზე ღრმად ჩაფიქრებული სიყვარულით აღსავსე პოეტის გული“... აღსანიშნავია, რომ სწორედ ამ კრებულისთვის, მწერალთა კავშირისგან, საიუბილეო თარიღთან დაკავშირებით, მას ირაკლი აბაშიძის სახელობის პრემია გადაეცა.

„მხნედ შემართული მიფუყვები ცხოვრების აღმართს, ბევრ ციცაბოზეც გამატარა ბევრჯერ უფალმა“, – ამბობს იგი, თუმცა სჯერა, რომ დაბრკოლება და განსაცდელიც უფლის დაშვებით მოდის, ადამიანური თანადგომა კი ასეთ დროს ყველაზე მნიშვნელოვანია. ოჯახზე საუბრისას აღნიშნავს:

„უამრავი ცხოვრებისეული სირთულე და წინააღმდეგობა შეგვხდა, ღმერთის დახმარებით და ერთმანეთის გვერდით დგომით ყველაფერი გადავლახეთ და ცხოვრობთ ერთი მიზნით – რაც შეიძლება მეტი სიკეთე და სიყვარული ვაჩუქოთ ერთმანეთს. ეს ჩემს ლექსებშიც კარგად ჩანს“...“

როგორც ბატონი იუზა ამბობს, პროფესიონალისთვის დიდი პატივია თბილისის სახელმწიფო სამედიცინო უნივერსიტეტის დიდი ოჯახის წევრობა: „მხასრებს, რომ ჩვენი უნივერსიტეტი თავისი აკადემიური, სამეცნიერო-კვლევითი მიღწევებით და ინფრასტრუქტურული პროექტების განვითარებით ქვეყნის საგანმანათლებლო სისტემაში მონაწილეობს; აღსანიშნავია, რომ პროფესიული თუ შემოქმედებითი საქმიანობისთვის აქ ყველა პირობაა შექმნილი, რაც უნივერსიტეტის ისტორიული განვითარების მანძილზე არაერთი თაობის ერთობლივი შრომის, ასევე – ამჟამინდელი ხელმძღვანელობის მიზანზე ორიენტირებული მუშაობის შედეგია“.

ცხოვრება სწრაფად გარბის, უკან მოიხედავ და... 75 წელიც გალეულა! ამ ასაკის გადმოსახედიდან ბევრი აქვს საამაყო: ამაცოცხლებს ქართველობით, უნივერსიტეტელობით, ოჯახით, მეგობრებით, შემოქმედებით, გვარიშვილობით, განვლილი გზით...“

ცხადია, კიდევ ბევრი კეთილი საქმე აქვს გასაკეთებელი, რაშიც, ვფიქრობთ, ჩვეული შემართება, შრომისმოყვარეობა და სიყვარულის ის უნარი დაეხმარება, ერთგვარ რეფრენად რომ გადგეს მის ცხოვრებას და შემოქმედებას. აკი ამბობს ერთგან: „სიყვარულია ამ ცხოვრების თავი და ბოლო“...“

ვულტავთ საიუბილეო თარიღს ბატონ იუზას – ჯანმრთელობას და კიდევ ბევრ წარმატებას ვუსურვებთ.

ნატო ბოლქვაძე